

משה אמרן מפי עצמו מפי המלכות

אֶלָּא שְׁפִיר הוּא, וְהָא אֶתְעֵרְנָא אלא יפה אמרו וכבר הערנו שכך הוא

הענין **יַעֲצֵמוּ לָא תַנִּינֵן, אֶלָּא מְפִי עֲצֵמוּ** לא כתוב שמו

אמרן מעצמו אלא מפי עצמו. **וּמַאי אִיהוּ. הֵהוּא קוּל דְּאִיהוּ אֶחִיד**

בִּיהוּ ומהו פי עצמו זהו הקול של ז"א שמושה אוהו ומושרש בו. **וְעַל דָּא, הֲלָלוּ**

מְפִי הַגְּבוּרָה. ועל כן אלו שבפרשת בחוקותי אמרן משה מפי המלכות כשהיא

נקשרת בגבורה והיינו מפי הגבורה **וְהֲלָלוּ מְפִי עֲצֵמוּ מְפִי הֵהוּא דִּרְגָא**

דְּאֶתְקַשֵּׁר בִּיהוּ עַל שְׂאָר נְבִיאֵי מְהִימְנֵי ואילו הקללות שבפרשת

כי תבא אמרן משה מאותו הקול עצמו שהוא מושרש בו ועולה בו על שאר הנביאים והיינו

פי ז"א. **וְעַל דָּא, בְּכָל אֶתְרֵי אֱלֹהֵיךָ, וְהִכָּא אֱלֹהֵינוּ** ולכן בכל

מקום אמר משה אלהיך כי כשהוא מדבר לעם ישראל הוא אומר להם על המלכות אלהיך

ששם הם אוהזים וכאן אמר שמע ישראל ה' אלהינו כי מדבר בבינה להורות שהשיג עד

שם.

כמה יש לבני אדם לשמור את דרכיהם ללכת בדרך התורה ולהשתדל בעבודת

הש"ת ויזכו בזה לחיי העולמים

תָּא חַוִּי, כְּמָה אֵית לְהוּ לְבַנֵּי נְשָׂא לְאַסְתְּמָרָא

אוֹרְחֵיהוּ, בְּנִין דִּישְׁתַּדְּלוּן בְּפִלְחָנָא דְּמֵאֲרִיהוֹן,

וַיִּזְכּוּן לְחַיֵּי עֲלָמִין. בא וראה כמה יש לבני אדם לשמור את דרכיהם ללכת

בדרך התורה ולהשתדל בעבודת הש"ת ויזכו בזה לחיי העולמים היינו עוה"ז ועוה"ב

תְּחֹת פּוֹרְסֵיָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, אֵית מְדוֹרִין עֲלָאִין

הלימוד היומני

לע"נ הרב אליהו אבא-שאוול בן הדסה מסעודה זצ"ל

בעולם הבריאה שהיא תחת המלכות דאצילות הנקראת כסא של ז"א המלך הקדוש, יש בה בריאה מדורים עליונים שבעה היכלות קדושים. **וּבְהָהוּא אֶתְרֵי כְבוֹרְסֵיִא, מְזוּזָה אֶתְקָשֶׁר** ובמקום ההוא של הכסא שהיא המלכות נקשרת מזוזה העולה בגימטריא ס"ה כמנין שם אדנ"י שבמלכות, **לְאִשְׁתּוֹבָא מִכְפָּה מְאִרֵי דִינִין,** (דף ט"ה ע"ב) **דִּימִינִין לְאִתְעָרָא בְּהוּ בְּבִנֵי נְשָׂא, בְּהָהוּא עֲלָמָא** ובאותה המזוזה ניצול האדם מכמה בעלי דינים המוכנים ומזומנים להתעורר לקטרג על בני אדם בעולם הבא אחר שמסתלקים לשם. **כְּנֻוּנָא דָּא עֲבִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל** כעין זה עשה הקב"ה עם ישראל, **וַיָּהֲב לָהּ פְּקוּדֵי אֲזַרְיִיתָא, בְּגִין דִּישְׁתַּדְּלוּן בְּהוּ וּנְתַן לָהֶם אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה כְּדִי שִׁיעֲסֻקוּ בָהֶם וַיִּשְׁתַּזְבֹּן בְּהָאֵי עֲלָמָא, מִכְפָּה מְאִרֵי דִינִין, מִכְפָּה מְקַטְרְגֵי, דְּאִזְדְּמֹנֹן בְּהוּ בְּבִנֵי נְשָׂא בְּכָל יוֹמָא** וינצלו בזה העולם מכמה בעלי דינים מכמה מקטרגים המזומנים לקטרג ולהעניש את בני האדם בכל יום.

הרוצה להישמר לא יעבור על מים ששופכים לפני הפתח ששורה שם שד

רַבִּי חֵיִיא אָמַר, הָאֵי מָאן דְּבָעֵי דִּיסְתַּמַּר אֲזַרְחֻי מִי שְׂרוּצָה לְשִׁמּוֹר אֶת דְּרַכּוּ מִנּוּק, לא יעבר על מים דאזשדין **קִמֵי פְתַחָא** לא יעבור על מים ששופכים לפני הפתח. **בְּגִין דִּתַּמֵּן שְׂרֵי חַד שִׁידָא, וְהוּא בֵּין תַּרְיִין דְּשִׁין דְּפְתַחָא** לפי ששם שורה שד אחד והוא עומד בין שתי דלתות הפתח כי שם שד"י שבמזוזה לא נותן לו ליכנס בתוך הבית,

וְאֲנִפּוּי לְקַבְּלֶיהָ דְּפִתְחָא, וְאִסְתָּכִי כָּל מַה דְּעֵבְדִין
 בְּבֵיתָא וּפְנִיּו כְּנֶגֶד הַפֶּתַח וּמִבֵּיט עַל כָּל מַה שְּׁעוֹשִׂים בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלֹא לְבֵעֵי
 לִיהָ לְאִינִישׁ דִּישְׁדֵּי מִיָּא בֵּין תְּרֵי תְּרֵי לִכְּן אִין רֵאוּי לְאָדָם
 לְשַׁפּוֹךְ שֵׁם מִים בְּפִתַח הַבַּיִת. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, מִיִּין צְלִילָן לִית לָן
 בְּהַ. וְהוּא דְלֹא יוֹשִׁיט לֹזֵן אֲרַח קִלְנָא מִים צְלוּלִים אִין חֲשַׁשׁ לְשַׁפּוֹךְ
 בְּפִתַח אֶךְ בְּתַנְאֵי שְׁלֵא יִשְׁלִיךְ לְהֵם אֶת הַמִּים דֶּרֶךְ בּוּזִין. מֵאֵי טַעְמָא וּמַה הִטְעַם.
 בְּגִין דְּאִית לִיהָ רִשׁוּ לְנִזְקָא. לְפִי שֵׁישׁ לוֹ רִשׁוּת לְהוֹיֵק וְלֹא עוֹד
 אֶלָּא דִּיהֲדַר רִישִׁיהָ לְקַבְּלֵי בֵיתָא, וּבְכָל מַה דְּאִסְתָּכַל
 אֶתְלַטֵּיָא וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁהוּא יַחוּזִיר פְּנִיו כְּנֶגֶד הַבַּיִת לְתוֹכוֹ וּבְכָל מַה שִׁיטְכַל הוּא
 מִתְקַלֵּל.

לשד יש שס"ה משמשים כמנין ימי החמה

תֵּלַת מָאָה וְשֵׁתִין וְחֲמִשׁ, כְּחוֹשְׁבֵן יְמֵי שְׁתָּא, אִית לִיהָ
 שְׁמִשִּׁין, דְּהוּא שְׁלִיט עַלִּיהוּ שִׁס"ה מִשְׁמִשִּׁים יֵשׁ לוֹ לְאוֹתוֹ הַשָּׁד
 הַשּׁוֹרָה עַל הַפֶּתַח שְׁהוּא שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם, וְהֵם כְּחֻשְׁבוֹן יְמֵי הַחֲמָה שְׁהֵם שִׁס"ה יְמִים כִּי כָּל אֶחָד
 שׁוֹלֵט בְּאָדָם עַל יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה אִם הוּא חוֹטֵא בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, וְכִלְהוּ נְפָקִין עִם
 בַּר נֶשֶׁ, בַּד נְפִיק מִתְרַעָא דְּבֵיתֶיהָ וְכָל אֵלוּ יוֹצֵאִים עִם הָאָדָם כְּאִשְׁרֵי
 יוֹצֵא מִפֶּתַח בֵּיתוֹ כְּדִי לְהַכְשִׁילוֹ וּלְהַחֲטִיאוֹ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּל דָּא
 בְּעֵי קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא לְנִטְרָא לֹזֵן לְיִשְׂרָאֵל מְכַל זֶה רְצַה הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְשַׁמּוֹר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֶתְקִין שְׁמִיהָ קְדִישָׁא לְעִילָא,
 הַלִּימוּד

הלימוד היומני

לע"נ הרב אליהו אבא-שאול בן הדסה מסעודה זצ"ל

דַּאִיהוּ אֲזַרְיִיתָא וְהַתְקִין שְׁמוֹ הַקְדוֹשׁ לְמַעַלְהָ בַּתּוֹרָה בַּקְדוּשָׁה וְצִיּוּנוֹ עַל הַמְזוּזָה לְשִׁמּוֹר אֶת הָאָדָם מֵאֲלוֹ הַמְזִיקִים, וְאֲזַרְיִיתָא כְּלָא חָד שְׁמָא קְדִישָׁא אִיהוּ וְהַתּוֹרָה כּוֹלָה הִיא שֵׁם אֶחָד קְדוֹשׁ שֶׁל הַקַּב"ה, וּמֵאַן דַּאֲשַׁתְּדֵל בְּאֲזַרְיִיתָא, אֲשַׁתְּדֵל בְּשִׁמְיָהּ וּמִי שְׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה הוּא עוֹסֵק בְּשִׁמּוֹ שֶׁל הַקַּב"ה.

צריך לרשום במזווה שתי פרשיות שמע והיה אם שמוע

תָּא חַוִּי, בְּעֵי בַר נָשׁ בְּפִתְחָא דְּבֵיתָא לְרִשְׁמָא שְׁמָא קְדִישָׁא, דַּאִיהוּ מְהִימְנוּתָא דְּכָלָא. בא וראה צריך האדם

לרשום בפתח ביתו את השם הקדוש והיינו פרשיות שמע והיה אם שמוע שבמזווה שהם אמונת הכל כי בהם יש קבלת עול מלכות שמים וקבלת עול מצוות דְּהָא בְּכָל אַתָּר דְּשְׁמָא קְדִישָׁא אֲשַׁתְּכַח, זִינִין בִּישִׁין לָא מְשַׁתְּכְּחִי תַפָּן כי בכל מקום שנמצא בו השם הקדוש מינים רעים לא יכולים לימצא שם, וְלָא יְכָלִין לְקַטְרְגָא לִיהּ לְבַר נָשׁ, ואינם יכולים לקטרג על האדם בְּמָה דְּכַתִּיב כמו שכתוב, (תהלים צא) לָא תֵּאוּנָה אֱלֹיךְ רְעָה וּנְגַע לָא יִקְרַב בְּאֵהְלִיךְ וְגו'.

המזווה למטה כנגד המזווה שלמעלה שהיא המלכות

מְזוּזָא אֲקָרִי). אַתָּר דְּפִתְחָא דְּבֵיתָא שְׂרִיא, בְּגוּוּנָא דְּלַעֲיָלָא, המקום שבו שורה הפתח של הבית בעולם הזה למטה הוא כעין מקום הפתח שלמעלה אַתָּר דְּפִתְחָא דְּבֵיתָא עֲלָא שְׂרִיא, מְזוּזָא אֲקָרִי הַלִּימוּד הַיּוֹמִי